

KOMUNIKAT PRASOWY nr 71/25

Luksemburg, 19 czerwca 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-200/24 | Komisja/Polska (Reklama aptek)

Obowiązujący w Polsce zakaz reklamy aptek jest spreczny z prawem Unii

Polska ustawa, która weszła w życie w 2012 r., zakazuje pod groźbą kary pieniężnej reklamy aptek, punktów aptecznych oraz ich działalności. Zgodnie z tą ustawą apteki mogą udostępniać publicznie jedynie ograniczone informacje o ich lokalizacji i godzinach otwarcia.

Uznając ten zakaz za spreczny z prawem Unii¹, Komisja Europejska wniosła do Trybunału Sprawiedliwości skargę przeciwko Polsce².

Trybunał uwzględnił tę skargę w całości i stwierdził, że Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy prawa Unii.

Dyrektywa o handlu elektronicznym umożliwia przedstawicielom zawodu regulowanego, takim jak farmaceuci w Polsce, korzystanie z informacji handlowych on-line w celu promowania swojej działalności. **Chociaż treść i forma tego rodzaju informacji muszą być zgodne z określonymi zasadami dotyczącymi wykonywania zawodu, zasady te nie mogą prowadzić do ogólnego i całkowitego zakazu wszelkiej reklamy**, jak ma to miejsce w Polsce.

Fakt, że zakaz ten dotyczy wyłącznie farmaceutów pracujących w aptece (czyli ponad dwóch trzecich farmaceutów w Polsce), niczego w tym względzie nie zmienia. Dyrektywa zezwala wszystkim farmaceutom na samodzielne reklamowanie się. W związku z tym nie można jej obejść przez zakazy dotyczące tylko niektórych farmaceutów lub niektórych rodzajów prowadzonej przez nich działalności.

Zakaz ten narusza również swobodę świadczenia usług oraz swobodę przedsiębiorczości w odniesieniu do form reklamy nieobjętych dyrektywą o handlu elektronicznym. Zakaz ten ogranicza bowiem farmaceutom, w szczególności mającym siedzibę w innych państwach członkowskich, możliwość zaprezentowania się potencjalnym klientom i promowania usług, które zamierzają im oferować. Podobnie utrudnia on dostęp do rynku osobom pragnącym otworzyć aptekę w Polsce, w szczególności w przypadku, gdy prowadzą one działalność w innych państwach członkowskich.

Polska nie wykazała, że ograniczenie tych dwóch podstawowych swobód może być uzasadnione ochroną zdrowia publicznego, a w szczególności zwalczaniem nadmiernego spożycia produktów leczniczych i zachowaniem niezależności zawodowej farmaceutów.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się nałożenia kar pieniężnych. W przypadku niepoinformowania Komisji o krajowych środkach transpozycji

dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa 2000/31/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym), a także art. 49 i 56 TFUE.

² Zobacz również komunikat Komisji z dnia 14 lipca 2023 r., [IP/23/3528](#).